

அளித்துணை.

விளம்பிநாகனார்

அருளிச்செய்த

நான்மணிக்கடிகை

மூலமும் உரையும்.

க மதிமன்னு மாயவன் வான்முத மொக்குங்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கர மொக்கு
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளி
னெதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணெக்கும் பூவைப்
புதுமல ரொக்கு சிறம்.

இதன்போருள்; மதி மாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும்; ஒளிசிறந்த ஞாயிறு
அவனது சக்கரமொக்கும்; முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத்தாளின்கட்
செவ்வீமலரை மற்றவர் கண்ணெக்கும்; சிறம் காயாவின் புதுமலரை
ஒக்கும்; என்றவாறு.

உ படியை *மடியகத் திட்டா னடியினான்
முக்காற் கடந்தான் முழுநில—மங்காஸத்
தாப்பனித்த தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோனி
னருமை யழித்த புகன்.

இ-ள்; உலகத்தைத் தன்வயிற்றின்கண் வைத்தானும், எல்லாவுல்
கையும் தன்—வடியான் மும்முறையாற் கடந்தானும், முற்காலத்து ஆகி

* 'மடியகத் திட்டாண் மகவை' என்னுங் கனத்திறமுரைத்தகாலைக்
கண், மடி-வயிறென்பதற்கு இசையே எடுத்துக்காட்டினார் அடியார்க்குநல்
லாரி.

† 'தானிரை' எனவும் பாடம்.

மாணிக்கோபரத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிறுபாட.
சென்னை - 600090.

கையைத் துயர்கெடுக்கவேண்டி ம,

*குழம்பினருமையை அழித்தமகனும்,

இவை யிரண்டும் கடவுள்வாழ்த்து.

நூல்.

ந உள்ளற்கு வென் று மெளியரென் றென்பெறினுங்
கொள்ளற்க கொள்ளார்வை †மேற்பட—அள்ளடி.னுஞ்
சிறற்க சிற்றிற் றிறந்தாரைக் கூற்றக
கூறல் லவற்றை வினாந்து.

இ-ள்; எளியரென்று ஒருவரையும் என்றும் இகழாதொழிக; எல்
லாம்பெறினும் தான் -ன்று கொள்ளத்தகாதார் வை மேற்படக் கொள்
ளா தொழிக; சிற்றிற் றிறந்தார் செய்த பிழை, ன்னுள்ளத்தைச் சுடு
கின்றதாயினும் அவரை வெகுளாதொழிக; தனக்குத் தகுதியில்லாத
சொற்களை ஓராயாது விரைந்து கூறுதொழிக; எ-று. (ச)

கொள்ளாரென்றது பகைவரென்றுமாம்.

ச பறைபட வாழா வசுணமா அள்ளங்
குறைபட வாழா ‡ரூரவோ—நிறைவுனத்து
நெற்பட்ட கண்ணோ வெதிர்சாந் தன¹² நாவ்வாச்
சொற்பட்டாற் சாவதுஞ் சால்பு.

இ-ள்; பறையொலித்தால் உயிர்வாழா அசுணமா¹¹; மனங் குறைபட
உயிர் வாழார் அறிவுடையார்; மிக்க காட்டின்கண் உள்ள மூங்கில்கள்
நெற்பட்டபொழுதே சாம்; அவைபோல, ஒருவன் தனக்குத் தகாத பழிச்
சொற்கள் படவிற் சாவது சால்பாவது; எ-று. (உ)

*குறும்பு - அரண், சோவரணம் - அசுரர் நகரம் : என்ப.

† 'மேல்வர

‡ 'உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்' என்றார் பதிற்றுப்பத்தினும்
(அ-உ). உரம்-அறிவு 'உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை' என்னுந்திருக்குறளா
னுணர்க.

¹¹ அசுணம் இசையறிவதோர் விலங்கு(சிந்தாமணியுரை-பதுமை-உருஎ)
ஒருவன் முதற்கண் யாழிசையைக் கேட்பித்து, இஃது அவ்விசையின்
பத்தே யின்புற்றுமூழ்கியவளவி. வலியசோர் பழையை ஒலிக்க, அதன்

கும் அப்பொருள் கூடுமளவுத் துயிலில்லை; அக்கூடிய பொருளைப் பிறர் கொள்ளாமற் காப்பார்க்குத் துயிலில்லை; எ-று. (அ)

க0 கற்றார்முற் றேன்று கழிவிரக்கங் காத்தலித்தோன்
யற்றார்முற் றேன்று வுறுமுத—றெற்றென
வல்ல புரிந்தார்க் கறந்தோன்று வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றேன்று கெடும்.

இ-ள்; கற்றார்மாட்டுக் கழிந்த பொருட்கு இரக்கக்* தோன்று; அன்பு பட்ட பொருளைப் பெறுவதற்கு முயல்வார் அவர்மாட்டு அவ்வன்பு பட்டன தமக்கெய்தாமைக் காரணத் தோன்று; செளியப் பாவமுள்ளவாம் வீணை களைப்பயின்று பழகி வந்தார்க்கு அறவினேதோன்று; வெகுண்டார்க்கு எல்லா நன்மைகளுத் தோன்று; எ-று.

உறுமுத் லென்பதனை 'உறுமுது' என்றும் 'உசாவுதல்' என்றும் பாடம் ஒதுவாருமுளர். (அ)

கக நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்புங்
குளத்துக் கணிபென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியெ ன் னாந் தனக்கணி
தான்செல் லுவு

இ-ள்; நிலத்துக்கு : ழுகென்று சொல்லுவ. அபயம்,
குளத்துக்கு அழுகென்று சொல்லுவர் தாமரைப்பூவை; அவைபோல, பெண் டிராழ்கிற்கு அழகாவது நாணுடைமை; ஒருவன் தனக்கழகாவது தான்செல் லும் உலகிற்குத் துணையாகச் செய்யப்பட்ட அறம்; எ-று. (க)

கஉ கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்தித்தி னுற்பிணிப்பர் மாநாகங்—கொந்தி†
யிரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச்சான் றேரை
நயத்திற் பிணித்து விட்டல்.

இ-ள்; தறியினிற் பிணிப்படுப்பர் யானையை; சினந்தணியும் வகை † மறை மொழியிற் பிணிப்படுப்பர் மாநாகத்தை; அவைபோல, கழறித்

* 'இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்' என்பது தொல்காப்பியம் (உரி கூக).

† கொந்துதல் - எரிதல்; 'கொந்தழல்' என்ப (சிங்-கேம-அஅ): ஈண்டுச் கூடச்சொல்லுதலின் மேற்று.

‡ 'மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப' என்பது தொல்காப்பியம் (செய்க-கஎசு)

கமழிந்துண்டலிற் பசித்தலேனன்று; அன்புபட்டாரி ஸீங்குசலிற் றீயின்கட்
புகுதலேனன்று; எ-று. (கந)

கக வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வன்மை கிளைக்குழா
மின்சொற் குழியி னினிதெழுஉம் வன்சொற்
கரவெழுஉங் கண்ணல் குழியி னிரவெழுஉ
மின்மைக் குழியின் வீரைந்து.

இ-ள்; செல்வப்பாத்தியுள்ளே தோன்றி வளரும் ஈகை; இன்சொற்
பாத்தியுள்ளே இடையூறின்றியே தோன்றிவளரும் தன் சுற்றக்குழாம்; கண்
னோட்டமில்லாத பாத்தியுட் கிஞ்சொல்லும் கரத்தலும் தோன்றிவளரும்;
வறுமைப் பாத்தியுட் தோன்றிவளரும் இரப்பு; எ-று. (கச)

கக இன்னாமை வேண்டி னிரவெழுச னிந்திலத்து
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டி. னறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டி.ன் வெகுளி விடல்.

இ-ள்; ஒருவன் தனக்கு வேண்டி வேண்டின் இடப்பினைத் தொ
டங்கு; இவ்வுலகின்கண் ஈகைப் புகழை நிறுத்துக;
இன்னொடு மறுமைக்குத் துணை அண்டினனாயின் அறத்
தன் செய்க; வென்றியை வேண்டினனாயின் வெகுளியைத் தவிர்க; எ-று.

கஅ கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமி
றவங்குட்டம் தன்னுடையா ஸீந்து மவைக்குட்டங்
கற்றான் கடந்து விடுப்.

இ-ள்; கடலி னுழத்தை ஊடறுத்துச் செல்வர் நாவாயினை யுடையார்;
சேனையி னருமையை வென்றுசெல்லும் பாய்மாலினையுடையவன்; குற்ற
மில்லாத தவத்தினருமையைத் தன்மனத்தினைத்தனக்கெனவுடையான்
நீத்திக் சடக்கும்; அவையின தருமையைக் கற்றவல்லவன் வென்று விடும்;
எ-று. (கக)

கக பொய்த்த விழுவாய நட்புக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த விழுவாய்த் திளநலந்—துக்கின்
மிகுதி யிழுவாய செல்வங்க டத்தந்
தகுதி யிழுவாய்த் துயிர்.

இ-ள்; வஞ்சித்தலை ஈருகவுடையவாயிருக்கும் நட்புக்கள்; மெய்ம்மையாக மூத்தலைத் தனக்கிறுவாயாக வுடைத்து இளமைநலம்; ஆராய்தலையிலாத செருக்கினை இறுவாயாகவுடையவா யிருக்கும் செல்வங்கள்; தம்முடைய ஒழுக்கங்களை இறுவாயாகவுடையது உயிர்வாழ்வு; எ-று. (க௭)

உ௦ மனைக்காக்க மாண்ட மகளி ரொருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல்—சினச்செவ்வே
னாட்டாக்க நல்லனின் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கங்
கேரி ரொஃது விடல்.

இ-ள்; ஒருவனது மனைக்குச் செல்வமாவது மாட்சிமையுடைய மகளிருளராசல்; ஒருவனது காரியத்துக்கு ஆக்கமாவது செப்பமுடையவனாதல்; நாட்டுக்கு ஆக்கமாவது அந்நாட்டை ஆளுஞ் சினச்செவ்வேலையுடைய வேந்தன் நல்லனென்று பிறராற் சொல்லப்படுதல்; ஒருவன் கேட்டுக்கு ஆக்கமாவது தன் சுற்றத்தாரை மேவாது நீங்கி விடுதல்; எ-று. (க௮)

உ௧ * பெற்றா னதிர்ப்பிற் பிணையன்னு டானதிர்க்குங்
கற்றா னதிர்ப்பிற் பொருள் திர்க்கும்—பற்றிய
மண்ணதிர்ப்பின் மண் திர்க்கும் பண்ணதிர்ப்பிற்
பாட லிசு.

இ-ள்; தன்கொழுநன் ஒழுக்கத்திற் கலங்கினனாயின் அவன் மனையா னும் அவன்வழியினளாகலான் அவனங் கலங்கும்; கற்றான் கலங்குமாயின் அவன்கற்ற நூலுங்கலங்கும்; தன்னான் ஆளப்படுகின்ற நாடு நெறிநில்லாத் கலங்குமாயின் அரசன் செங்கோலுங் கலங்கும்; யாழின்கண் வீக்கங் கலங்கு மாயிற் பாடலுங் கலங்கும்; எ-று. (க௯)

உ.உ மனைக்குப்பாழ் வா னுத லின்மைதான் செல்லுந்
திசைக்குப்பாழ் நட்போரை யின்மை யிருந்த
வவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

இ-ள்; தன்மனைக்குப் பாழாவது மனையாளை இல்லாமை; தான் செல் லக்கடவ திசைக்குப் பாழாவது தன்னொடு நட்புடையாரை இல்லாமை; தானிருந்த அவைக்குப் பாழாவது அறிவான் முதிர்ந்தாரை இல்லாமை; தனக்குப் பாழாவது கற்றுணர்வில்லாத வுடம்பு; எ-று. (உ௦)

* பெற்றான்-கொழுநன்: “பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரும்” என் றார் ‘மாரிலந் தோன்றமை’ என்னும் பரிபாடலிலும்.

உரு மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை பொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கட் கூடி வீடின.

இ-ள்; பெருமையை அழிக்கும் ஒற்றுமையின்மை; ஒருவனைத் தன்
பொன்போலு மேனியைத் தானுரைக்கும்பொய் கெடுக்கும்*; பாலினது
சுவையைப் பால்பெய்த பொல்லாக்கலங் கெடுக்கும்; தான்பிறந்த குலத்
தைக் கெடுக்கும் தனக்கினமல்லாதாரை இனமாகக் கூடின; எ-று. (உக)

உச புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்கத் மிகழ்ந்தொருவன்
பேணுமை செய்வது பேதைமை—காணக்
குருடராச் செய்வது மம்ம ரிருடர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

இ-ள்; ஒருவன் பொய்சொல்லாமை யென்னும் விளக்கம் அவற்குப்
புகழ் விளக்கும்; †யாதனை, மிகழ்ந்து பாதுகாலாமையைச் செய்வது ஒரு
வனா தறியாமை; யாதொன் னையும் உண்மைகாணக் குருடராய்ச் செய்வது
கல்லாமை; மயக்கத் தீர்ந்த கண்ணுடையராகச் செய்வது கல்வி; எ-று. (உஉ)

உரு மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னையென் றோடுஞ்—சிலைப்பினு
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில்.

இ-ள்; மேல்வலிதாகிய பகைவந்து தன்னையலைப்பினும் யானை போ
ரைத்தாங்கும்; குழவியைத் தாயலைப்பினும் அக்குழவி அன்னையென்று

* பொய்த்தபிற் றன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடுமாதலால் இவ்வாறு கூறி
னார்.

† 'பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை' 'பொய்யா விளக்கே விளக்கு' எனத்
தீருக்துறளிற் கூறியவாறு காண்க.

‡ 'யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில்' என்ப. (தீருக்துறள்-
அரு.உ.)

§ 'தாயு ிறலைக்குங் காலையும் வாய்விட், டன்னு யென்னுங் குழவி'
என்றார் துறந் நகயினும் (உகௌ).

அவள் பின்னே செல்லும்; ஈட்டாரோடு ஈட்டார் வெகுண்டு வீணசெய்வா
ராயினும் அவர் நடுங்கும் வீணை செய்யார்; பொருந்தாதார் ஒருவகையாற்
பொருந்தினாராயினும் மனத்தாற் பொருந்தி யுடனுறையுங் காலமுமில்லை;
எ-று. மேற்கொண்டவன் மலைப்பினும் என்றுமாம். (உ௩)

உ௬ நசைநல ஈட்டார்க னாந்துஞ் சிறந்த
வவைநல மன்பின் விளங்கும்*—விசைமாண்ட
தேர்நலன் பாகஞற் பாடெய்து மூர்நல.
னுள்ளானு னுள்ளப் படும்.

இ-ள்; நசையினது நன்மை ஈட்டார்மாட்டுச் 'சிறக்கும்; அவையினது
நன்மை மாறுபாடின்றி அன்புடைத்தாமாயின் விளங்கும்; † விசைமாட்சி
மைப்பட்ட தேரினதுநலம் ஊரும்பாகஞற் பெருமையெய்தும்; ஊரினது
நலம் அவ்வூர்க்கு முதன்மையுடையவன் நன்மையானே நிலைக்கப்படும். று.

உ௭ அஞ்சாமை யஞ்சுத டுவான்றிற் றனக்கொத்த
வெஞ்சாமை யெஞ்சு மளவெல்லா—நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெட் டு நாடாமை
ஈட்டார்கண் விட்ட வீணை.

இ-ள்; பழி முதலாயினவற்றை அஞ்சாமை யை அஞ்சுக; பொருந்து
மாயிற் றனக்குத் தகுதியாகிய. ஒழுக்கங்களைத் தான் இறக்குமளவும் தவிரா
தொழிக; தன்மனம் அறியக் கோடாதொழிக, கோடி பொருள்பெற்றானாயி
னும்; ஆராயாதொழிக, தனக்கு ஈட்டாராயினார்மாட்டுத் தான் செய்யவிட்ட
காரியத்தை; எ-று.

அல்லதுஃ ஈட்டாரோடுகூடிச் செய்யாத வீணையை நாடா தொழிக
வென்றுமாம். (உ௮)

உ௯ கோனோக்கி வாழும் குடியெல்லாந் தாய்முலையின்
பானோக்கி வாழும் குழவிகள்—வானத்
துளிநோக்கி வாழு முலக முலகின்
விளிநோக்கி யின்புறாஉங் கூற்று.

இ-ள்; அரசன் செங்கோனோக்கி வாழும் உலகத்துக்குடிகளெல்லாம்
பெற்றதாயினது முலைப்பானோக்கி வாழும் குழவிகளெல்லாம்; வானத்தின்

* 'அறனிலை திரியா அப்பி னவையுந்' என்பது புற. எக.

† விசை-செலவு; 'கடுவிசைககதநாய்' என்பது புற. ௮.

கணுள்ள துளியினை நோக்கி வாழும் உலகமெல்லாம்; அவ்வுலகின் சாக்காட்
டினை நோக்கி இன்புறாஉம் கூற்றம்; எ-று. (உச)

உச கற்பக சழிமட மஹி மடமஹி
புற்கந்தீர்ந் திவ்வுலகற் கோளுணாருங் கோளுணர்ந்தாற்
றத்துவ மான நெறிபடரு மந்நெறி
யிப்பா லுலகத் திசைநிநீஇ யுப்பா
லுயர்ந்த வுலகம் புகும்.

இ-ள்; ஒருவன் கற்கவே மிகவும் பேதைமை குறையும்; பேதைமை
குறையப் புல்லறிவுதீர்ந்து இவ்வுலகத்துள்ள இயற்கையையறியும்; அவ்விய
ற்கையை யறிந்தான் மெய்ம்மையாகிய வீட்டுநெறியின்கட் செல்லும்; அச்
செல்லப்படுகின்ற நெறியானே இவ்வுலகின்கட் புகழுகிறுத்தி உப்பக்கத்து
உயர்ந்த வீட்டுலகம் புகும்; எ-று. (உஎ)

உ௦ குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிர் பாவ—மழித்துச்
செறுவுழி நிற்பு காமந் தனக்கொன்
றுறுவுழி நிற்ப தறவு.

இ-ள்; குழித்து நிற்பது நீர்க்கியற்கையாவது; பல்லோர்
ரும் பழிக்கப்பட்டவன்மாட்டே பாவம் நிற்பது; தனக்கு நண்பாயினார் அ
ழித்துத்தடுக்கவும் தான் சென்றுழிச்செல்வது காமமாவது; தனக்கு ஒரு
துன்பம் வந்துற்றால் அவ்விடத்தே வந்துதவிநிற்பது அறிவு; எ-று. (உஅ)

உக திருவிற் றிறலுடைய தில்லை யொருவற்குக்
கற்றலின் வாய்த்த பிறவில்லை—யெற்றுள்ளு
மின்மையி னின்னாது தில்லை* யிலமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.†

இ-ள்; செல்வம்போல் ஒருவற்கு வலியுடையது பிறிதில்லை; கல்வி
போலப் பயன்படுவன பிறவில்லை; யாதனுள்ளும் இன்மைபோல இன்னாது
தொன்று இல்லை; யாதொரு பொருளும் இலமென்று பிறரையாக்கும் வன்
மைபோல் வலியுதிருநில்லை; எ-று.

* 'இன்மையி னின்னாது தியாதெனினி னின்மையி, னின்மையே யின்னா
தது' (நீருக்குறள்-க௦௪௧)

† 'இரந்துதீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில்' (நெட-௧௦௬௩)
தில்' எனவும் பாடம்.

௩. அல்லது உம் இரந்துசென்றார்க்கு யாதும் இலமென்று மறுக்கும் வன்
மைபோல வலியுதறமில்லை யென்றுமாம். (உசு)

௩௨ புகைவித்தாற் பொங்கழறேன்றுஞ் சிறந்த
நகைவித்தாற் றேன்று முலகை—பகையொருவன்
முன்னம்வித் தாகி முனைக்கு முனைத்தபின்
னின்னாவித் தாகி விடும்.

இ-ள்; புகை காரணமாக ஒங்குநெருப்பு உண்டென்று அறியலாம்;
ஒருவன் மாட்டிள்ள முறுவல் காரணமாக அவன் மனத்துள்ள உவகை
தோன்றும்; ஒருவன் செய்த இன்னாக்குறிப்புச் செய்கைகளான் அவன் மன
த்துள்ள பகைமை வெளிப்படும்; அப்பகைமை பின்பு இன்னுமைகளுக்குக்
காரணமாகத் தோன்றும்; எ-று. (௩௦)

௩௩ பிலியன்னர் பின்னோக்காப் பெண்டி ருலகிற்
கணியன்ன ரன்புடைய மாக்கள்—பிணிபயிலும்
புல்லன்னர் புல்லறிவி னுடவ; கல்ல ரனர்
வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு உற்றளையோடு ஒப்பர் பின்புவரும் பழியை ஆரா
யாது செய்யுமகளிர்; உலகத்திற்கு அலங்காரத்தை ஒப்பர் எல்லா வுயிர்க்
கும் அன்புடைய மக்கள்; பிறர்க்குப் பிணியை வருவிக்கும் நச்சுப்புல்லோடு
ஒப்பர் புல்லியவறிவீனையுடைய ஆடவர்; கல்லோடு ஒப்பர் வலிய நெஞ்சத்
தையுடையார்; எ-று. (௩௧)

௩௪ அந்தனாரி எல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினுந்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை யெண்ணி
னாளமையோ டொப்பது மில்.

இ-ள்; மறையவர் பிறப்புப்போல மிக்க பிறப்பு இல்லை; எல்லா நன்
மையுஞ் செய்தாராயினும் தாயைப்போல மிக்க தமர் இல்லை; செல்வத்தோ
டொக்கும் அழகு மற்றியாதும் இல்லை; ஆராயின், இளமைக்காலம்போல
எல்லாநன்மையும் முடிக்கலாவது பிறிதொன்றுமில்லை; எ-று. (௩௨)

௩௫ *இரும்பி னிருப்பிடை போழ்ப பெருஞ்சிறப்பி
னிருண்டார் நரால்வாய் பூசுப—தேரி
னரிய வரியவற்றாற் கொள்ப பெரிய
பெரியாரா எனய்சப் படும்.

* “அயிரானே போழ்வ ரயில்” என்பது பழமொழி (௩௩)

இ-ள்; இரும்பாற்செய்த கருவிகளானே இரும்பினை இடையே போழ்
வர்; பெருஞ்சிறப்பினையுடைய நீரினையுண்டார் நீரானே அநீரினையுண்ட
வாயினைப் பூசுவர்; ஆராயிற் பெறுதற்கரிய பயன்களைப் பெறுதற்கரிய கார
ணங்களான் முடித்துக்கொள்வர்; பெரியவாயுள்ளசிறப்புக்கள் பெரியாரான்
எய்தப்படும்; எ-று. (நக)

நக மறக்களி மன்னர்முற் றேன்றுஞ் சிறந்த
வறக்களி யில்லாதார்க் கீயுமற் றென்றும்
வியக்களி நல்குந்நதார் மேற்றாங் கயக்களி
யூரிற் பிளிற்றி விடும்.

இ-ள்; வீரத்தான் வருங் களிப்புச் சேவகர்க்குத் தம்மையாண்ட
அரர் முன்பு தோன்றும்; ஒருவன் மனத்தின்கண் மிக்க அறக்களிப்பு
வறுமையற்றார்க்கு உதவுமிடத்துத் தோன்றும்; எஞ்ஞான்றுஞ் செல்வரா
யினார் தம்மையொன்று ஏவினால், அவ்வேவலான் வருங் களிப்பு நல்குந்
தார் மாட்டுத் தோன்றும்; கயமையான்வருங் களிப்புத் தான்வாழும் ஊரின்
கட் டோன்றி ஆரவாரம் பெருக்கிவிடும்; எ-று.

அல்லது உம் 'வியக்களி நல்குந்நதார் மேற்றும்' என்பது, யாதானும்
ஒரு பொருள் பெற்றால் அதனைக்கண்டு வியக்குக்களி நல்குந்நதார் மாட்டுத்
தோன்று மென்றுமாம். (நச)

நச மையாற் றளிர்க்கு மலர்க்கண்கண் பாலிரு
னையாற் ற றிர்க்கு நிமிர்சுடர்—பெய்ய
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நட்பார்
வழங்கத் தளிர்க்குமா மேல்.

இ-ள்; அஞ்சனத்தாற் றளிர்க்கும் மலர் போன்றிருந்த கண்கள்; பேரி
ருளின்கண் நிமிர்ந்தெரியும் விளக்கு நெய்பெற்றாற் றளிர்க்கும்; பெய்தற்கு
முழங்கவே தளிர்க்குங் குருகிலை; நட்பார்க்குப் பொருள் வழங்கத் தளிர்ப்பர்
மேலாயினார்; எ-று. (நச)

நச நகையினிது நட்பார் நடுவட் பொருளின்
றொகையினிது தொட்டு வழங்கிற்—றகையுடைய
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிற் பண்ணினிது
பாட லுணர்வா ரசத்து.

இ-ள்; நட்பார் நடுவணிந்து நகையினிது; பொருளின்கூட்டம் இனி
து தொட்டுவழங்குவானாயின்; சிறப்புடைய பெண்ணினிது தன்கொழு

நனைப் பேணி வழிபடின்; பண்ணினிது பாட்டின் ஞெழிலை அறிவாரிட
த்து; எ-று. (௩௯)

௩௯ கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கனிழ்தலெஞ் ஞான்று
மிரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் னீவோர்—பரப்பமைந்த
நாளைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யூனுண்டல்
செய்யாமை செல்சார் வயிர்க்கு.

இ-ள்; கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கலிழ்தல்; எஞ்ஞான்றும்
மிரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடாவார் யாதானும் ஒன்றனைக்கொடுப்பார்; பரப்
புரிமப்பிய சேனைக்குப் பற்றுக்கோடு தறுகண்மை; ஒருவனுயிருக்குப் பற்
றுக்கோடு ஈறுண்ணுமை; எ-று. (௩௯)

௪௦ கண்டதே செய்பவாங் கம்மிய நுன்டெ னக்
கேட்டதே செய்ப வுன்னவார்—வேட்ட
வினியவே செய்ப வமைந்தார் முரிபாதார்
முன்னிய செய்புந் திரு.

இ-ள்; தாக் கண்ணுற்கண்டதனையே செய்ய வல்லாராக் கம்மியார்
உண்டென்ற தூலை நெறியாற்கேட்டதனையே செய்வார் அறிவினை யாள்
வார்; தாக் காதலித்தனவற்றுள் எல்லார்க்கும் இனியனவற்றையேசெய்
வர்குணங்கொனமைத்தார்; சிவமில்லாதார் கருகினவற்றையே செய்யும்
திருமகள்; எ-று. (௪௦)

௪௧ திருவுந் தினைவகையா னில்லா பெருவகை
கூற்றமுங் கூறுப செயதுண்ணு—தாற்ற
மறைகக மறைபாதாங் காம முறை
மிறைவகையா னின் ற விடும்.

இ-ள்; செல்வங்களும் குடிப்பிறப்பி னனமையான் சில்லா; பெரு
வழியையுடைய கூற்றமும் தானுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்லுவனவற்
றை செயது உண்ணு; பிறவும் மறைப்ப மறைவுண்ணுது காமமும்;
முறைமையும் அரசன் வகையானே சிற்பது; எ-று. (௪௧)

௪௨ பிறக்குங் காற் பேரெனவும் பேரா னிறக்குங்கா
ரிலலெனவு நில்லா அபிரெனைத் து—நல்லா
ருடம்படிந் துனே பெருகுங் கெடுமொழிதிந்
தாண்டனவுங் காணு கெடுந்.

இ-ள்; உயிரொல்லாம் பிறக்கும் பொழுது தவிரெனவுந் தவிரா; இறக்கும் பொழுது நிற்கவெனவும் ரில்லா; திருமடத்தை மனமகிழ்த்து உடம்படிற் செல்வந் தானே பெருகும்; அச்செல்வங் கெடும்பொழுது காணப்பட்டுள்ளவாய்வின்ற பொருளுங் காணப்படாவாய்க் கெடும்; எ-று.

சாநு போரின்றி வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்விழ்ந்த
வேரின்றி வாடு மரமெல்லா—நீர்பாய்
மடையின்றி நீணைய்தல் வாடும் படைமின்றி
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

இ-ள்; போரின்றிவிடிற் பொருபடையாளர் சீர்மையழியும்; கீழ் வீழ்ந்த வேரறுமாயின் மரங்கடென் லாம் உலரும்; நீர்பாயும் மடையின்கண் நீரறிந் நீண்ட நெய்தன்மலர்கள் உலரும்; சேனையின்றிவிடின அரசர் சீர்மை வாடும்; எ-று. (சக)

சாசு ஏதிலா ரென்பா ரியல்பில்லார் யார்யார்க்குங்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார்—மேதக்க
தந்தை யெனப்படுவான் தன்னுவாத்தி தாயென்பான்
முத்துதான் செய்த வினை.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அபலாராவார் குணமில்லாதார்; யாவர்க்கும் அன்புபடப்படுவார் குணமுடையார்; விரும்பத்தக்க தாதை யெனப்படுவான் தன்னை ஒதுவித்தவன்; தாயென்பான் முற்பிறப்பிற் றான்செய்த நல் வினை; எ-று. (சஉ)

சாரு பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட
ஊவராற் றானே வினைகெடும் பொய்யா
நலங்கெடு நீரற்ற பைங்கூழ் நலமாறி
னண்பினார் நண்பு கெடும்.

இ-ள்; செல்வங்கெடும் ஒருவற்கு நாணின்றி ஒழித்தபொழுதே; தன் வயத்தனவாய் வழிப்பட்ட ஐவகைப்பொறிகளாலும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினைகெடும்; பழுதுபடாத வினாவின்லக் கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ்; மனத்தின்கண் உளதாம் ஈரத்துவரின் நண்புடையார் நண்பு கெடும்; எ-று.

‘அல்லதுஉம் ‘பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே’ என்பது*கயிறற்றபொழுதே †பாவையாகிய பொறிகெடும் என்றமாம். (சங)

* யந்திரக்கயிறு. † மாப்பாவை. “மாப்பாவை, நாணு லுயர்மருட்டியற்று” என்புழிக் காண்க (திருக்குறள் - ௧௦௨௦). “பொறியறு பாவையிற் பெரும்மென விய” என்பது சிந்தாமணி (௫௩௦ - ௩௦௪).

சுசு நன்றிசா நன்றறியா தார்முன்னர்ச் சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முற்சா மரும்புணர்ப்பிற்
பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ருடல்சா
மூட லுணரா ரகத்து.

இ-ள்; செய்த நன்றியை அறியாதாரிடத்துச் செய்த நன்றிகெடும்;
விருப்பிலாரிடத்துச் சென்ற விருந்து வாடும்; அரிதாகப் புணர்ந்த புணர்
ப்பினையுடைய பாடல்கெடும், பண்ணினையறியாதார்முன்பு; ஊடியவூட லுங்
கெடும், ஊடியவற்றை உணராதொழிந்தார் மாட்டி; எ-று. (சுசு)

சுசு நாற்ற முனாக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முனாக்கும் வினைநலந் தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை மனமுனாக்கு முன்ன
முகம்போல முன்னுணர்ப்ப தில்.

இ-ள்; மலருண்டென்பதனை அம்மலரினது நாற்றமே அறிவிக்கும்;
ஒருவன் சொல்லியசொல்லே அறிவிக்கும் அவன் செய்கைநலத்தினை;
ஆராயின் உட்கிடந்த தீமையை மனமே அறிவிக்கும்; மனத்தின்விளைவினை
முகம்போல முற்படவறிவிப்பது மற்றொன்றில்லை; எ-று. (சுசு)

சுசு மழையின்நி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசிய லில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா னில்வழி யில்.

இ-ள்; மழையின்றிவிட்டால் உலகத்தின் மக்கட்கு உணவில்லை; அம்
மழைதானும் தவஞ் செய்யாதார் இருப்பிடங்களுள் இல்லையாம்; அத்தவஞ்
செய்கைதானும் அரசின்முறைமை இல்லாத அரசரிருப்பிடங்களுள் இல்
லை; அவைபோல, இல்லையாம்: அவ்வரசன்றானும் குடிகளில்லாத வீடங்க
ளுள்; எ-று. (சுசு)

சுசு பூவினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன்
ருதினா னந்துஞ் ஈரும்பெல்லாந்—தீதில்
வினையினா னந்துவர் மக்களுந் தத்த
நனையினா னந்து நறு.

இ-ள். பூவினான் மிக்குப் பொலியும் புனையப்பட்ட தண்டார்; அப்பூ
வின் ருதினான் மிகுப்பொலியும் வண்டுகளெல்லாம்; குற்றமில்லாத செய்

கைகளான் மிகுவர் மக்களும்; தத்த நனைகொள்கையர்ன் மிக்கு நல்லவாம்
கள்; எ-று. (௪௭)

௫௦ திறந்தார்க் கரிய செறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்க் கரிய துணை துறந்து வாழ்தல்
வரைந்தார்க் கரிய வகுத்து ணிரந்தார்க்கொன்
றில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள்; தொடர்ச்சி மிச்சார்க்கு அரிய செறுதல்; எஞ்ஞான்றும் பிறந்
தார்க்கு அரிய தம்மினத்தைத் துறந்து வாழ்தல்; உணவினை வரைந்தார்க்கு
அரிய பிறர்க்குப் பகுத்துண்டல்; இரந்து வந்தார்க்கு அரியதாமொன்றினை
இல்லையென்றல் யாவார்க்கும் அரிது; எ-று. (௪௮)

௫௧ இரைசடு மின்புறு யாச்சையுட் பட்டா
லுரைசடு மொண்மை யிலாறா—வரைகொள்ளா
முன்னை யொருவன் வினைசடும் வேந்தனையுந்
தன்னடைந்த சேனை சடும்.

இ-ள்; இரை.....பட்டால் எ-து பிணியினாற் துன்பமுறுகின்ற
உடம்பின்கட்பட்டவுணவு துன்பத்தைச் செய்யும் எ-று. உரை.....யிலா
ரை எ-து அறிவினொண்மையிலாதார் தம்வாயிற் சொல்லே தங்களைத்துன்
பம் உறுத்தும் எ-று. வரை.....சடும் எ-து முற்காலத்துச் சீலங்களை
வரைந்து கொள்ளாது நெறியைக்கடந்து செய்த தீவினைகள் பிற்காலத்து
வந்து சடும். வேந்தனை.....சடும் எ-து இதற்குமுன் சொன்ன வரைகொ
ள்ளா என்னுஞ்சொல்லைவருவித்து, வரைகொள்ளாத தன்னடைந்த சேனை
வேந்தனைச்சடும் என்று பொருளுரைத்துக் கொள்க. (௪௯)

௫௨ எள்ளற் பொருள திகழ்த லொருவனை
யுள்ளற் பொருள துறுதிச்சொ—லுள்ள நிந்து
சேர்தற் பொருள தறநெறி பன்னூலுந்
தேர்தற் பொருள பொருள்.

இ-ள்; ஒருவற்கு இகழ்த்தக்கது பிறரை யிகழும் இகழ்ச்சி; ஒருவனை
நட்பென்று உள்ளத்தருவது அவன் சொல்லும் உறுதிச்சொல்லால்; உண்
மையறிந்து அடையத்தக்கது அறநெறி; எப்பொழுதும் ஆராயத்தக்கது சகல்
நூல்களினுஞ் சொன்ன பொருள்கள்; எ-று. (௫௦)

திரு யாறு ளடங்குங் குளமுள வீறுசான்
மன்னர் விழையுங் குடியுள தொன்மரபின்
வேத முறுவன பாட்டுள வேளான்மை
வேள்வியோ டொப்ப லுள.

6 67

யாறு ளுள்
மன்னர் விழையுங் குடியுள தொன்மரபின்
வேத முறுவன பாட்டுள வேளான்மை
வேள்வியோ டொப்ப லுள.

திரு எருதுடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பா
ஒருதொடையான் வெல்வது கோழி—யுருவோ
டறிவுடையா எில்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப *சேனை
செறிவுடையான் சேனா பதி.

திரு-ள்; எருதுடையான் வேளாள னாவான்; ஒரெற்றான்† வெல்வதா
யுள்ள கோழிபோல ஒருவரோடு என்றும் மரபுபடாதான் பார்ப்பானாவான்;
வடிவமும் அறிவுமுடையான் ஒருவற்கு இல்வாழ்க்கையுடைய பெண்ணு
வாள்; சேனையோடு மேலியிருப்போன் சேனாபதியாவான்; எ-று. (திரு)

திரு யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்
கும்பரிமாக் காதலித் தூர்வர் கொடுங்குழை
நல்லாறை நல்லவர் நானுவப்பா நல்லாறை
யல்லா ருவப்பது கேடு.

திரு-ள்; யானையுடையார் யானையினது சினத்தையுவப்பார்; அரசராயி
னார் கடிய செலவியையுடைய குதிரையைக் காதலித்து மேற்கொள்வர்;
கொடுங்குழையையுடைய நல்லாறை நல்லார் நானுவப்பர்; நானுடைய
நல்லாத மகளிரை அறிவுடைய நல்லாதார் உவந்தாற் கேடாம்; எ-று. (திரு)

திரு கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கொண்டானிற்
றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களி
னெண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை யீன்றாளோ
டென்ன கடவுளு மில்.

* 'சேனைச்செறிவு' என்பதும் பாடம்.

† எற்றுதல் - காலாற்றள்ளுதல்; 'ஒரெற்றான்' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கண்போலச்சிறந்த உறுப்புப் பிறிதொன்றில்லை; தம்மைக்கொண்டானைப்போலச் செறிந்த கேளிர் மகளிர்க்கில்லை; புதல்வரைப்போல நன்மைநெறியமைந்த பொருளில்லை; தன்னை யின்றாள்போல்வதோர் தெய்வம் எத்தெய்வத்துள்ளும் இல்லை; எ-று. (௫௪)

௫௪ சுற்றன்னர் சுற்றாநாக் காதலர் கண்ணோடார்
செற்றன்னர் செற்றாரைச் சேர்ந்தவர்—தெற்றென
வுற்ற துரையாதா ருள்கரந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

இ-ள்; சுற்றாரனையர் அக்கற்றாநாக் காதலிப்பவர்; ஒருயிர்க்குங் கண், ணோட்டமில்லார் இடம்பைசெய்வாரோடு ஒப்பர்; அவரைச்சேர்ந்தொழுகு வார் தெளியத்தந்தட்டார்க்கு உறுதியாயினவுரையாதார்; உள்கரந்து பாம்புறையும் புற்றேயனையர் புல்லறிவினார்; எ-று. (௫௫)

௫௫ மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே—யாண்டும்
பிறப்பார் பிறப்பா ரறனின் புறுவர்
துறப்பார் துறக்கத் தவர்.

இ-ள்; அறிவான் மாட்சிமைப்பட்டார் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்க ளோப் பெறுவர்; அம்மாட்சிமையை வேண்டாதார் தமக்கு விருப்பமில்லாத வினைப்பயன்களையும் பெறுவர்; எத்தூலமும் மக்கட்பிறப்பிற் பிறப்பாரெல்லா ரும் அறத்தையே விரும்புவார்; துறக்கத்தை வேண்டுவார் துறப்பார் கள்; எ-று. (௫௬)

௫௬ என்று முளவாரு நாளு மிருகடரு
மென்றும் பிளியுந் தொழிலொக்கு—மென்றுங்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரு மன்னர் பிறப்பாருஞ்
சாவாரு மென்று முளார்.

இ-ள்; எக்காலத்தும் இடையறாது உளவாம் நாண்மீன்களும் இருகட ரும்; இறந்தநாள்களும் பிணிவருநாள்களும் உழவுமுதலான தொழில்களும் எல்லாமொக்கும்; எக்காலத்தும் கொடுப்பாருங் கொள்வாரு மூளர்; பிறப் பஞ் சாவாரும் எக்காலத்தும் உளவார்; எ-று.

எனவே உலகினது இடையறாமை யுணர்த்தியவாறு.

(௫௭)

30 இனிதுண்பா னென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா னென்பான் முகனெழின்று வாழ்வான்
றனிய னெனப்படுவான் செய்தநன் நில்லா
னிரிய னெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானு
முனியா வொழுக்கத் தவன்.

இ-ள்; இனிதாக உண்பானென்று சொல்லப்படுவான் ஒருயிரையுங்
கொல்லாதே உண்பான்; எல்லாரானும் வெறுக்கத்தக்கானென்பான் முகந்
திரிந்து வாழ்வான்; துணையில்லானென்று சொல்லப்படுவான் தான்செய்த
தொரு நல்வினையில்லாதான்; எல்லார்க்கும் இனியனெனப்படுவான் யாவர்
யாவர்க்கேயாயினும் வெறுக்கத்தகாத செய்கையையுடையான்; எ-று. (௫௮)

31 ஈத்துண்பா னென்பா னிசைநடுவான் மற்றவன்
கைத்துண்பான் * காங்கி யெனப்படுவான் நெற்ற
நகையாகு நண்ணுர்முற் சேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானை யிரவு.

இ-ள்; பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பானென்று சொல்லப்படுவான் புகழை
பிறுத்துவான்; கொடுத்துண்பவன் கைப்பொருளையுண்பான் அவாமிக்கா
னெனப்படுவான்; தெளியவேஇகழ்ச்சியாம் தன்னைவிரும்பாதார் முன்னர்
ஒன்றனை நச்சிச்சேறல்; தகுதியறியாளைச் சென்றிரந்தாற் பகையாகும்; எ-று.

32 நெய்விதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழுத்த வரங்கொடுப்பா நாகர் தொழுத்திறந்து
கன்றுட்ட நந்துங் கறவை கலம்பரப்பி
நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து.

இ-ள்; நெய்யைப்பெய்ய நெருப்புச்சுடர் வளரும்; அடைந்துபோற்
றத் தேவர் வரங்கொடுப்பர்; சொழுவைத்திறந்து கன்றுகளை யூட்டக் கற
வைகள் நந்தும்; கலங்களைப்பரப்பி † மிகவுட்ட நந்தும் விருந்துகள்; எ-று.

33 பழியின்மை மக்களாற் காண்க. வொருவன்
கெழியின்மை கேட்டா லறிக பொருளி
னிகழ்ச்சியா னுக்க மறிக புசுழ்ச்சியாற்
போற்றுகார் போற்றப் படும்.

* காங்கி வடயொழிச்சிதைவு.

† 'நெருகவுட்ட' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; பழிபட வாழாமை ஒருவன்தன் மக்கட்பேற்றானே அதிக; ஒருவன் தனக்குண்பல்லாமை கேடுவந்தால் அதிக; பொருள்வருகின்ற நன்மையானே அவனதாக்கம் அதிக; ஒருவன் புகழ்பட வழங்குமாயிற் றன் புகையாலும் போற்றப்படும்; எ-று. (சுக)

சுசு கண்ணுள்ளுங் காண்புழிக் காதற்றும் பெண்ணி
னுருவின்றி மாண்ட ளளவா மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட்டே யுள.

இ-ள்; தன்கண்ணுள்வைத்துக் காணுமிடம் அவனாற் காதலிக்குங் காத லையுடைத்தாம்; பெண்களுள் வடிவின்றியே குணமாண்டன உளவாம்; ஒருவனாட்டுள்ளவைத்தும் ஒரு கூற்றுள்ளே நல்லபதி உளவாம்; பாட்டுக்கள் பலவற்றுள்ளும் பெருமையெய்தும் பாட்டுக்களுள்; எ-று. (சுக)

சுரு திரியழற் காணிற் றெழுவர் விறகி
னெரியழற் காவரி னிகழ்ப—வொருகுடியிற்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்ற
னரிளமைபா ராட்டு மூலகு.

இ-ள்; திரியானெரியுஞ் சுடரைக்கண்டாற் றெழுவர்; விறகானெரி யுஞ் சுடரைக்கண்டால் இகழ்வார்; அவைபோல, ஒரு குடிப்பிறந்து கல்வியின் றியே மூத்தானைக்கைவிட்டு இளையானாயினும் கற்றானையே பாராட்டுவர் உல கத்தார்; எ-று. (சுக)

சுசு கைத்துடையான் காமுற்ற துண்டாகுத் வித்தின்
முளைக்குமா நீருண்டே னுண்டாந் திருக்குழர்
மொன்செய்யாள் பார்த்துறி னுண்டாகு மற்றவ
டுன்புறுவா ளாகிற் கெடும்.

இ-ள்; கைப்பொருளுடையான் காதலித்தது உளதாம்; வித்தின் முளைக்கூட்டம் நீருண்டாயின் உளதாம்; செல்வக்கூட்டம் ஒள்ளிய செய்ய பூமகள் பரிவுறின் ஒருவற்கு உளதாம்; மற்றவன் காதலியாது துன்புறுமாயின் அச்செல்வத்தின் ரெகுதி அவற்குக் கெடும்; எ-று. (சுக)

சுசு ஊனுண் டெழுவை நிறம்பெறுஉ நீர்நிலத்துப்
புல்லினு னின்புறா உங் காலைய நெல்லி
னரிசியா னின்புறா உங் கெழெல்லாந் தத்தம்
வரிசை னின்புறா உ மேல்.

இ-ள்; ஊனையுண்டு புலி சிறம்பெறும்; நீருடைய சிலத்தெழுந்த புல்லினான் இன்புறும் உம் சிராமுதலாயின; அதுபோல, கெல்லினரிசியாற் பசி தீர்ந்த இன்புறவர் கீழாயினார்; மேலாயினார் தத்தத் தகுதிச்செயலான் இன்புறவர்; எ-று. (௬௫)

௬௫ பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வீனை யென்பெறினு
முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்—கென்னு
மவாவா மடைந்தார்கட் குள்ளந் தவாவா
மவாவில்லார் செய்யும் வீனை.

இ-ள்; கருத்தான் ஆராய்ந்தறியாதார்க்குப் பின்பு நடுக்கத்தைச் செய்யும் வினைகள் தோன்றாவாம்; அறிந்தார்க்குப் பின்னதிர்க்கும் செய்வீனைகள் என்பெறினும் முன்னவாகத் தோன்றும்; எல்லாவாற்றினும் அவாவே யாகும் யாதானும் ஒன்றனை அடைந்தார்க்கு உள்ளம்; கெடாவாம் அவாவில்லார் செய்யும் வினைப்பயன்கள்; எ-று. (௬௬)

௬௬ கைத்தில்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின்
வைத்தாரி னல்லர் வறியவர்—பைத்தெழுந்து
வைதாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரி
னல்லர் சிதையா தவர்.

இ-ள்; கைப்பொருள் இல்லாதார் கைப்பொருளுண்டாகிக்காப்பாரின் மிக நல்லர்; அப்பொருளை வைத்திழப்பாரின் வறியவர் மிக நல்லர்; வெகுண்டெழுந்து வைதாரின் மிக நல்லர் பொறுப்பவர்; உதவியைச் செய்தாரின் நல்லர் அதனை மறவாதார்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'செய்தாரி னல்லர் சிதையா தவர்' என்பது அறஞ் செய்தாரின் நல்லர் அவ்வறத்தை யழிபாதார் என்றுமாம். (௬௭)

௬௭ மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன்
முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை—யகனீர்ப்
புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும்.

இ-ள்; மகனதுகுணமேபிறர்க்கறிவிக்கும் தந்தையது நற்செய்கையை; ஒருவன் முகமே உரைக்கும் அவன் மனத்தின்கணுள்ள காதலை; அகன்ற நீர் மையினையுடைய புலத்தினது கன்மையைப் புலத்தின்கட் புக்கவன் உரைக்கும்; ஈதலின் மக்களது தன்மையை மறை பெய்தும் பெய்யாதும் அறிவிகவும், எ-று. (௬௮)

எக பதிநன்று பல்லா ருறையி னொருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பி—னுதிமருப்பி
னேற்றான்வி நெய்து மினநிறை தான்கொடுக்குஞ்
சோற்றான்வி நெய்துங் குடி.

இ-ள்; ஊர் நன்றும் பலரும் உறைவராயின்; ஒருவன் மதின்றும்
மாசற நூல்கற்றாளுயின்; கூரிய கோட்டினையுடைய ஏற்றினானே சிறப்புப்
பெறும் இனநிறைகள்; பிறர்க்குக் கொடுக்குஞ் சோற்றினானே சிறப்புப்
பெறுந் தான் பிறந்த குடி; எ-று. (௬௬)

எஉ ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா நேர்ந்தொருவ
னாற்றல் வகைய வறஞ்செய ரொட்ட
குளத்தனைய நூம்பி நகலங்க டத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

இ-ள்; ஏறினான் வகையவாயிருக்கும் முகக்கருவியையுடைய புரவிகள்;
தலைப்பட்டு ஒருவனாற்றுதல்வகையவாம் அறஞ்செய்கை; தோண்டின குளத்
தினதளவினவாம் நூம்பின்வாய்கள்; தத்தம், வருவாய்க்குத் தக்க வகைய
வாயிருக்கும் மனைவாழ்வார்செய்கை; எ-று. (௬௭)

எ௩ ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமு
நாழிகை யானே நடந்தன—*தாழியாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெட்கென்றார்
வெஞ்சொலா லின்புறு வார்.

இ-ள்; ஊழிகளும் யாண்டுகளானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக் கழிந்
தன; தெளிந்தார் மாட்டே நீட்டியாதே தெளிந்தனர் நல்லார்; வெள்ளிய
அறிவினையுடையார் பிறர்க்கு இன்னாத வெஞ்சொற் சொல்லியே இன்புறு
வார்; எ-று. (௬௮)

எசு கற்றான் றளரி நெழுந்திருக்குங் கல்லாத
பேதைபான் வீழ்வானேற் கான்முரிபு மெல்லா
மொருமைத்தான் செய்து கருவி தெரியுங்காற்
†பொய்யாவித் தாகி விடும்.

* “முரசு முழங்கு டெடுக ரரசுதாய் லீயாது” (பதிற்றுப்பத்து ௨-௨)
என்புழித் தாய்லீயாது என்பது தயிலாது என்னும் வினைத்திரிசொல் என்
றார் அசுரரைகாரர்; அதுபோல இதனையுங் கொள்க.

† ‘வீயா வித்தாகி’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; கல்வியையுடையவன் கேடுற்றானாயின் அதனுனிடர்ப்படான்
எழுந்திருக்கும்; கல்லாத பேதையான் கேடுற்றானாயிற் கான்முரிந்தார் போல
ஈறுமாட்டான்; ஒருவன் ஒருபிறப்பிற் றான் செய்தனவெல்லாம் மறுபிறப்
பின்கண் துருதுகர்ச்சிக்குக் காரணங்களாம்; மெய்யாகிய வுணர்ச்சி பழுது
படாத வீட்டுக்கு வித்தாம் ஆராயின்; எ-று. (௭௨)

எரு தேவ ரணையர் புலவருந் தேவர்
தமரணைய ரோரு ருறைவார் தமருள்ளும்
பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவார் கற்றன்னர்
கற்றாரைக் காத லவர்.

இ-ள்; தேவரே போல்வர் அறிவுடையார்; தேவர் தமரேயணையர் அவ
ருறையும் ஊரின்கண் வாழ்வார்; அத்தமருள் வைத்துத் தேவரால் அருள்
பெற்றவரோடு ஒப்பர் அச்சொல்லியவரைப் பேணியொழுஞ்வார்; கற்றாரோடு
ஒப்பர் கற்றாரைக் காதலித்தொழுகுவார்; எ-று. (௭௩)

எசு தூர்த்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்லென்ற போழ்தே பிணியுரைக்கு நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக வதற்குரியான்
ருவெனிற் றுயம் வகுத்து.

இ-ள்; ஒருவனோடு கொண்ட நட்புத் தூர்த்தவிடும், பொய்பிறந்த
பொழுதே; பிணிக்கு மருத்து செய்வோன் சொல்லுக என்ற பொழுதே
பிணியுற்றவன் ருனுற்ற பிணியைச் சொல்லும்; அது போல, அறிவுடைய
நல்லார் இப்பெற்றிப்பட்ட தீவினைகளை விடுக என்ற பொழுதே விட்டொ
ழிக; ஒரு பொருட்குரியான் தாவென்றால் அவனுரிமையைக் கூறிட்டுவிடுக;
எ-று. விடுக வென்னுஞ் சொல்லை இதற்கும் வருவித்துக் கொள்க. (௭௪)

எஎ நாக்கி னறிப வினியதை மூக்கினான்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ளங்
கண்ணினற் காண்ப வணியவற்றைத் தொக்கிருந்
தெண்ணினு னெண்ணப் படும்.

இ-ள்; நாவினானே அறிப இனிய பொருள்களை; மூக்கினானே மோந்
தறிப எல்லாப் பூவினையும்; நோக்குண்டென்று கருதப்படுங் கண்ணினற்
காண்ப அணிய பொருள்களை கண்ணற் காணப்படாது செய்பொருள்க
ளைப் பலருங் கூடியிருந்து அறிவானே ஆராயத்தகும்; எ-று. (௭௫)

எஅ சாவாத வில்லை யிறுந்த வயிரெல்லாந்

தாவாத வில்லை வலிகளு—மூவா

தினமை யிசைந்தாந் மில்லை வளந்நியிற்

கேடின்றிச் சென்றாந் மில். : 11

இ-ள்; பிறந்த உயிரெல்லாவற்றுள்ளும் சாவாத உயிர்கள் யாவு
மில்லை; வலிகளுள்ளுங் கெடாத வலிகளில்லை; மூத்துக்கழியாத இனமை
யைப் பெற்றாரும் இல்லை; செல்வத்தாற் கேடின்றிச்சென்றாருமில்லை எ-று.

(12) எக சொல்லா நறிப வொருவனை மெல்லென்ற

நீரா நறிப மடுவினை யார்கண்ணு

மொப்புரவி னொநறிப சான்றாண்மை மெய்க்கண்

மகிழா நறிப நற.

இ-ள்; ஒருவனது நன்மையையும் தீமையையும் அவன் சொல்லானே
அறிப; மெல்லென்று நெய்தாய நீரானறிப் மடுவினது நன்மையை; அது
போல, யார்மாட்டுஞ் செய்யும் ஒப்புரவினானே அறிப ஒருவனது சான்றாண்
மையை; உடம்பின்கணுள்ள களிப்பானே அறிப நறவுண்டமையை; எ-று.

அ0 நாவன்றோ நட்பறுக்குந் தேற்றமில் பேதை

விடுமன்றோ வீங்கப் பிணிப்பி னவாஅப்

படுமன்றோ பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றோ

மாறு ன்றிறுக்குந் துணிபு.

இ-ள்; நா நட்புக்கெடுக்குமன்றோ; ஆதலால் அதனைப் பாதுகாக்க;
தெளிவில்லாத பேதை இறுகவே தன்பஞ்செய்து பிணிப்பிற் தங்கைப்
பொருளை விடுமன்றோ; தன்னாசை அகப்பட்டிக்கெடுமன்றோ பலதூல்களை
யுங் கற்றுவல்ல வலையின்கண்ணே; ஒருவன் தன்னைக்கெடுக்குமன்றோ எல்
லாரோடும் பகைகளொளும்பகைமையின்கட் டன்னேறிதுத்துந் துணிபுஎ-று.

அக கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பி

னுயிரிடை யீட்டை விடுக்க வெடுப்பிற்

கிளைபுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்

வெகுளி கெடுத்து விடல்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கொடுப்பானாயின் நன்னுணவினைக் கொடுக்க; ஒன்
றனை நீக்குவானாயின் ஒன்றனுயிர்க்கு இடையூறு வந்தனவற்றை நீக்குக;
சிலரை எடுப்பானாயிற் நன்கிளைகளுட் டாழ்ந்தாரை எடுக்க; ஒன்றனைக்கெடு
ப்பானாயிற் நன்மனத்துள்ள வெகுளிமைக் கெடுத்துவிடுக; எ-று. (எக)

அஉ நலனு மிள்மைபு நல்குரவின் கீழ்ச்சாங்

* குலனுங் குடிமைபுங் கல்லான்மக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ்நெற்சாம் பரமல்லாப்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

இ-ள்; வடிவழகும் இளமையும் வறுமைவந்தவிடத்திற் கெடும்; குல
னுங் குடிப்பிறப்புங் கல்லான்மயுளதாயின் அவ்விடத்துக் கெடும்; வருவாயி
ல்லாத குளத்தின்கீழ் விளையுநெற் கெடும்; மிக்க பண்டத்தின்கீழ்ப் பகடு
கெடும்; எ-று. (அ௦)

அங் நல்லார்க்குந் தம்மூரென் னூரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தம்மூரென் னூரில்லை—யல்லாக்
கடைகட்குந் தம்மூரென் னூரில்லை தங்கைத்
துடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்.

இ-ள்; கல்வியான் நல்லார்க்குந் தம்மூரென்று ஊரில்லை: எல்லாவூரும்
பயன்படும்; நன்னெறிச்செல்லும் அருந்தவர்க்குத் தம்மூரென்று ஊரில்லை:
எவ்வூரின் கண்ணும் பற்றுடையால்லார்; கடையாயினார்க்குந் தம்மூரென்று
ஊரில்லை: பயன்படா; தங்கைப்பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊராய்ப்
பயன்படும்; எ-று. (அ௧)

அச கல்லா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்ற
மெல்லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றி
மல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லத்துத் தீங்கொழுகு வாள்.

இ-ள்; கற்றறியா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற் கூற்றமாம்; மெல்
லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காயே கூற்றமாம்; மற்றைத்தீவினைகளைச்
செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாம்; ஒருவன் மனையின்கணிருந்து
தீதாஃ ஒழுகுவான் அவற்குக் கூற்றமாம்; எ-று. (அ௨)

* குலம் ஈண்டுவருணம்.

† “அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவையோர்
சொல்லும் பழுதன்றே” என்றார் இளங்கோவடிகளும் (சிலப்-வழக்குரை
காதை).

‡ ‘இல்லிருந்து தீங்கொழுகு வாள்’ எனவும் பாடம்.

அரு நீரான்வி நெய்தும் கிளைநில நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளு
நாட்டான்வி நெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவ
னூடலாற் பாடு பெறும்.

இ-ள்; நீரினாற் சிறப்புப்பெறும் விளைநிலம்; கடலான்வரும் பண்டத்
தானே பெருமைபெறும் பட்டினங்கள்; தாங்கள் கொண்டு ஆளப்படுகி
ன்ற நாட்டினாற் சிறப்புப்பெறுவர் அரசர்; நாடகங்கள் வல்லானொருவன்
ஆடுதலாற் பெருமை பெறும்; எ-று.

‘பாடலாற் பாடு பெறும்’ என்று பாடமோதுவாருமுள். (அரு)

அரு ஒன்றுக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்று
நன்றுக்க லந்தன ருள்ளம் பிறனாரு
நாடுக்கன் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்கல்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

இ-ள்; ஒருமைப்பட்ட மனத்தாற் றங்கொழுநர் வழியே முயன்றொழுநு
தல் பெண்டிர்க்குத் தொழினலமாவது; என்னும் அறத்தினையே முயன்
றொழுநுதல் மறையவர்க்குக் கருத்தாவது; பிறனோரசன் ஆளும் நாட்டி
னைக் கொள்ள முயறல் மன்னரது தொழினலமாவது; தமக்குக் கேட்டினை
முயன்றொழுநுதலாங் தங்கேளினார்க்குதல்; எ-று. (அரு)

அரு கள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலாற்
றள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன
நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியரோர் யார்மாட்டுங்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

இ-ள்; களவு காணாமை வேண்டும்; அஞ்சத்தகுந் துன்பத்தொடு வரு
தலாற் றனக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கத்தை நீங்காமை வேண்டும்; சிறியா
ரோடு நட்புக்கொள்ளாமை வேண்டும்; யார்மாட்டும் பகைகொள்ளாமை
வேண்டும்; எ-று. (அரு)

அஅ பெருக்குக நட்பாற நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக *வொட்டாறைக் கால மறிந்தாங்
கருக்குக யார்மாட்டு முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம்.

* ‘மாற்றாமை’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; ஈட்டாரை நன்மையின்சுட் செலுத்திப் பெருக்குவிக்க; பகை வரைக் காலமறிந்து வலிசெய்க; யூவர் மனையகத்தும் உண்டலைத் தவிர்க்க; தனக்குச் செல்லாவிடத்திற் சினத்தைச் சுருக்குக; எ-று. (௮௬)

அக மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேனுமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணி
னாணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் ஈட்டமைந்த
தூணின்வரை நிற்குங் களிறு.

இ-ள்; கெடக்கடவார் மாட்டு முயற்சியின்மை நிற்கும்; பிறர் விரும்பாதன செய்வார்மாட்டுக் கொடுமை நிற்கும்; விரும்பப்பட்ட நானெல்லையின்கண் நிற்பர் நற்பெண்டிர்; ஈட்டு அமைவுடைத்தாய தூணின்கண் நிற்பது களிறுவது; எ-று. (௮௭)

கூ0 மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையொடு
வென்றி யறிப வரசர்க ளென்றும்
வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க்கும் தன்றி
யணங்கல் * வணங்கின்று பெண்.

இ-ள்; மறையறிவு அறிவர் அந்தணராய புலவர்; நடுவு செய்கையொடு பகைவரை வெல்கையை அறிவர் அரசர்; எஞ்ஞான்றும் எல்லார்க்கும் பணிந்தொழுகுதல் சான்றோர்க்கு அணிகலமாகவது; அப்பெற்றியின்றித் தெய்வத்தைச் சார்ந்தொழுகுதலின்றியே கொழுநனையே தொழுவது பெண்ணுவது; எ-று. (௮௮)

கூக பட்டாங்கே பட்டொழுகும் புண்புடையாள் காப்பி
பெட்டாங் கொழுகும் பிணியிலி—முட்டினுஞ் [னும்
சென்றாங்கே சென்றொழுகுங் காமங் கரப்பினுங்
கொன்றான்மே ணிற்குங் கொலை.

இ-ள்; பெண்டிர்க்குச் சொல்லிய தற்புடைமைநெறியின்கண்ணே யுள்ளாய் ஒழுகும் குணமுடையாள்; எல்லாக்காவலும் உளவாயினும் தானினைத்தபடியே ஒழுகும் நல்லாரான் விரும்பப்படாதாள்; இடையூறுபட்டு முடியாதாயினும் சென்றவிடத்தே சென்றொழுகுங் காமமானது; மறைக்கினுங் கொன்றான்மேலே வெளிப்படுங் கொலையானது; எ-று. (௮௯)

* 'வணங்குவ' எனவும் பாடம்.

† 'பிணியிலி' எனவும் பாடம். பிணி - பிணிப்பு.

‡ 'உண்மைநெறியின்கண்ணே' எனவும் பாடம்.

௬௨ வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழியா ;
ரின்கண் பெருகி னின்ம்பெருகுஞ் சீர்சான்ற
மென்கண் பெருகி னறம்பெருகும் வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அஞ்சாமை பெருகின் வலிபெருகும்; பால்போ
ன்ற மொழியினையுடைய மனைவியர் கண்ணோட்டம் பெருகிற் சுற்றம்
பெருகும்; புகழ்மைந்த *அருள்பெருகின் அறவீனை பெருகும்; வன்கண்
மையுடைய கீழ்மைக்குணம் பெருகிற் பாவம் பெரிது; எ-று. (௬௦)

௬௩ இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்
கிளைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றங் குற்றந்
தமரல்லார் கையகத் தூண்.

இ-ள்; இளமைக்காலத்துக் கல்லாதொழிதல் குற்றமாம்; வருவாயில்
லாத காலத்து வண்மை குற்றமாம்; தனக்குச் சுற்றத்தாரில்லாத காலத்
துப் பிறனோடு வெகுடல் குற்றமாம்; தமரல்லாதார் கையகத்து உணவை
யுண்டலுங் குற்றமாம்; எ-று. (௬௧)

௬௪ எல்லா விடத்துங் கொல்கீது மக்களைக்
கல்லா வளர விடறிது—நல்லார்
நலந்தீது நானாற்று நிற்பிற் குலந்தீது
கொள்கை யழிந்தகட்கடை.

இ-ள்; நன்மை பயந்ததாயினும் எல்லாவிடத்துங் கொல்கைதீதாம்;
பதல்வனாக் கல்லாது வளரவிடுதல் தீதாம்; நல்லாருடைய வடிவழகு தீதாம்
நாணில்லாராய் நிற்பின்; தாம் பிறந்த குலந்தீதாம் குலத்துக்குத்தக்க
ஒழுக்கமழிந்தவிடத்து; எ-று. (௬௨)

௬௫ ஆசார மென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த
போக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணுங்
கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வா
னுண்ணாட்ட மின்மைபு மில்.

* 'வளம்பெருகின்' எனவும் பாடம்.

† 'யழிந்தவிடை' எனவும் பாடம்.

‡ "நூந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந், தேர்ந்துசெய்
வந்தே முறை" (திருக்குறள்-௨௪௬.)

இ-ள்; 'ஒருவற்குக் கல்வியின்பயனாவது ஆசாரமென்று சொல்லப்படுவது; பொருளாட்சியின் பயனாவது அறத்தைச்செய்து இன்பத்தை நுகர்தல்; எவர்மாட்டுங் கண்ணோடாமை நடுவதெய்தன் முறைமையாவது; ஆராய்ந்து அரசினையாள்வான் *மனத்தாலாராய்ந்து ஒன்றனையுஞ் செய்தலில்லை; எ-று. (கூ௩)

கூ௪ கள்ளி-இடும்பை களியறியு நீரிடும்பை
புள்ளினு ளோங்க லறியு நிரப்பிடும்பை
பல்பென்டி ராள னறியுங் கரப்பிடும்பை
கள்வ னுறிந்து விடும்.

இ-ள்; 'கட்பெறுமையான்வரும் இடும்பையைக் கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறியும்; நீர்பெறுமையான் வரும் இடும்பையைப் புள்ளினுள்வைத்துச் சாதகப்பள்ளறியும்; பொருளைத்தேடும் இடும்பையைப் பல்பென்டி ராளன் அறியும்; கரத்தலருமையின்கண்வரும் இடும்பையைக் கள்வன் அறியும்; எ-று. (கூ௪)

கூ௫ வடுச்சொன் னயமில்லார் வாய்த்தோன் றுங் கற்றார்வாய்ச்
சாயினுந் தோன்றா கரப்புச்சொற் றீய
பரப்புச்சொற் சான்றார்வாய்த் தோன்றா கரப்புச்சொற்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

இ-ள்; பிறர்க்குப் பழியாயின் கூறுதல் ஈரமில்லாதார்வாயிற் றோன்றும்; கற்றார்வாயின்கட் சாயினும் உளவாகா வஞ்சனைச்சொல்; தீயுலுற் றைப்பரப்புஞ்சொல் அமைந்தார்வாயின்கட் டோன்றா; இரந்தார்க்கு இல்லையென்னுங் கரப்புச்சொற் கீழ்மக்கள்வாயின்கட் டோன்றும்; எ-று. (கூ௫)

கூ௬ வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடிலர்
சாலு மவைப்படிற் கல்லாதான் பாடிலன்
†கற்றா னொருவனும் பாடிலனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப் படின.

இ-ள்; வாலிய அணியையுடைய மகளிர்முன்னர் அழகில்லாதார் பெருமையிலர்; சிாம்பிய அறிவினையுடைய அவையிற்புக்காற் கல்லாதான் பெருமையிலன்; கற்றவனும் பெருமையிலன் கல்லாதார் முன்னரும்; பேதையார் முன்னரும்; எ-று. (கூ௬)

* 'கருத்துள்ளாடாது' எனவும் பாடம்.

† கற்றாநொருவனும் கல்லாதார் முன்னர்ப்படிற் பாடிலனே என்னவும், கற்றாநொருவனும் பேதையார்முன்னர்ப்படிற்பாடிலனே எனவும் பிரித்து முன்னவற்றோடு நான்காக்குக.

௬௬ மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொள்ளினு மிரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
*பாசத்து ளிட்டு விளக்கினும் கீழ்தன்னை
மாசடைமை காட்டி விடும்.

இ-ள் ; நன்மணி மாசுபட்டனவாயினும் தன்விழுப்பங் குன்றாதாம்;
கழுவிக்கொள்ளினும் இரும்பின்கண் மாசடையும் ; தளைமுதலாயினவற்று
ள்ளிட்டு ஒறுப்பினும் : அறிவுகொளுத்தி அவனறிவை விளக்கினும் கீழாயி
னான் தன்செய்கைகளாங்கீழ்மையைக் காட்டிவிடும்; எ-று. (௬௭)

௪௦௦ எண்ணொக்குஞ் சான்றோர் மரீஇயாரிற் தீரமை
புண்ணொக்கும் போற்றா ருடனுறைவு—பண்ணிய
யாழொக்கு நட்பார் கழறுஞ்சொல் பாழொக்கும்
பண்புடையா ளில்லா மனை.

இ-ள் ; அறிவினையொக்கும் மருவியமைந்தாரை நீங்காமை ; புண்ணி
னையொக்கும் பகைவருடன் உறைந்தொழுகுதல் ; பண்ணிய யாழோசை
யை யொக்கும் நட்பார்கழறுஞ்சொல் : குணமுடையமனையானே இல்லாத
மனை பாழினையொக்கும்; எ-று. (௬௮)

௧௦௧ வரி சிறிதாயி னீரூரு மில்லத்து
வாரி சிறிதாயிற் பெண்ணூரு மேலேத்
தவஞ்சிறி தாயின் வினையூரு மூரு
முரன்சிறி தாயிற் பகை.

இ-ள் ; குளஞ்சிறிதாயின் நீர்போம் ; மனையிற்புகும் வருவாய் சிறிதா
யின் மனையாள் கொழுநனை மதியாது மேற்கொள்ளும் ; முன்னாட்செய்த
தவஞ்சிறிதாயிற் தீவினைவந்து மேற்கொள்ளும் ; ஒருவன் வலி சிறிதாயிற்
பகைவந்தடரும்; எ-று. (௬௯)

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்

முற்றின .

௩௩

* கீழ் தன்னைப்பாசத்துள்ளிடனும் மாசடைமை காட்டிவிடும் எனவும்
கீழ் தன்னைவிளக்கினும் மாசடைமை காட்டிவிடும் எனவும் பிரித்து முன்
னவற்றோடு நான்காக்குக.